

Kohtuasi C-345/24

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

10. mai 2024

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

9. mai 2024

Kaebaja:

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (AGCOM)

Vastustajad:

BRT SpA

Federazione Italiana Trasportatori (FEDIT)

Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI)

DHL Express (Italy) Srl

TNT Global Express Srl

Fedex Express Italy Srl

United Parcel Service Italia Srl

Amazon Italia Transport Srl

Amazon Italia Logistica Srl

Amazon EU Sàrl

Põhikohtuasja ese

Apellatsioonkaebus Consiglio di Statole (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (edaspidi „TAR Lazio“) kohtuotsuse peale, millega tühistati praegu vastustajateks olevate veoettevõtjate kaebuse alusel Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (sideamet, Itaalia; edaspidi „AGCOM“) otsus nr 94/22/CONS. Selle otsusega nähti ette rida teabe esitamise kohustusi postipakkide kättetoimetamise teenuste turul.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Taotlus tõlgendada direktiivi 97/67/EÜ ja määrust (EL) 2018/644, et teha kindlaks, kas neid kohaldatakse ka postipakkide mitte-piiriülese kättetoimetamise teenuse osutajate suhtes. Diskrimineerimiskeelu põhimõtte ning ELTL artiklite 14, 114 ja 169 võimaliku vastuolu küsimus. Küsimus „kaudsete volituste“ kui kõnealuses põhikohtuasjas kõne all oleva riikliku reguleeriva asutuse tegevuse õigusliku aluse kohta ja küsimus Euroopa Liidu õigusega kehtestatud piirangute kohta riiklike reguleerivate asutuste õigusele kehtestada teabe esitamise kohustusi.

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. aprilli 2018. aasta määrus (EL) 2018/644 postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuste kohta kohaldatakse teabe kogumise osas ainult postipakkide piiriüleste kättetoimetamise teenuste osutajate suhtes või üldiselt kõigi postipakkide kättetoimetamise teenuste osutajate suhtes, välja arvatud üksikutes sätetes ette nähtud konkreetsed erandid?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on esimene variant, siis kas direktiiv 97/67/EÜ või nn kaudsed volitused on õiguslik alus, mis võimaldab riiklikel reguleerivatel asutustel igal juhul kehtestada üldiselt teabe esitamise kohustusi kättetoimetamise teenuste osutajatele, sealhulgas mitte-piiriülese kättetoimetamise teenuse osutajatele?
3. Kui vastus küsimusele 2 on eitav, siis kas see, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. aprilli 2018. aasta määrus (EL) 2018/644 ei ole kohaldatav mitte-piiriülese kättetoimetamise teenuse osutajate suhtes, on mõistlik, mittediskrimineeriv ja kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 14, 114 ja 169?
4. Millises ulatuses võib riiklik reguleeriv asutus (sealhulgas vajalikkuse ja proportsionaalsuse seisukohast) kehtestada postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajatele teabe esitamise kohustuse ja eelkõige millises ulatuses võib eranditult kõigile teenuse osutajatele kehtestada teabe esitamise kohustusi seoses järgmisega:

- i) eri liiki klientide suhtes kohaldatavad tingimused;
- ii) lepingud, mis reguleerivad suhteid postipakkide kättetoimetamise teenust osutava üksiku ettevõtja ja nende ettevõtjate vahel, kes vastavalt sektori tarneahela ülesehitusele aitavad eri viisidel kaasa selle teenuse osutamisele;
- iii) teenuse osutamisel eri ametikohtadel töötavatele töötajatele tagatud majandustingimused ja õiguskaitse?

Viidatud Euroopa Liidu õigusnormid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 2008. aasta direktiiviga 2008/6/EÜ, eelkõige artikliga 22a.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 2008. aasta direktiiv 2008/6/EÜ, millega muudetakse direktiivi 97/67/EÜ seoses ühenduse postiteenuste siseturu rajamise lõpuleviimisega, eelkõige põhjendus 51.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. aprilli 2018. aasta määrus (EL) 2018/644 postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuste kohta, eelkõige selle artikkel 4.

Komisjoni 20. septembri 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/1263, millega kehtestatakse teabe esitamise vormid postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajatele vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) 2018/644.

Viidatud riigisisene õigus

22. juuli 1999. aasta seadusandlik dekreet nr 261 ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevaid ühiseeskirju käsitleva direktiivi 97/67/EÜ ülevõtmise kohta (Attuazione della direttiva 97/67/CE concernente regole comuni per lo sviluppo del mercato interno dei servizi postali comunitari e per il miglioramento della qualità del servizio) (edaspidi „seadusandlik dekreet nr 261/1999“), eelkõige artiklid 2 ja 14a.

AGCOMi 31. märtsi 2022. aasta otsus nr 94/22/CONS regulatiivsete kohustuste kohta postipakkide kohaletoomise teenuste turul (Obblighi regolamentari nel mercato dei servizi di consegna dei pacchi), eelkõige artiklid 1 ja 2.

Asjaolude ja põhikohtuasja lühikokkuvõte

- 1 Pärast keerulist ja pikka menetlust, mille käigus võeti vastu mitu otsust, mis puudutasid postipakkide kättetoimetamise teenuste turgu käsitlevaid analüüse ja avalikke konsultatsioone, võttis AGCOM 31. märtsi 2022. aastal vastu otsuse nr 94/22/CONS regulatiivsete kohustuste kohta postipakkide

kohaletoiemtamise teenuste turul (Obblighi regolamentari nel mercato dei servizi di consegna dei pacchi). Sellega kehtestatakse teatavad „eranditult kõigile“ suunatud teabe esitamise kohustused, st mis kehtivad kõigile pakiautomaaditeenuste turul tegutsevatele teatava suurusega ettevõtjatele, ja „erandlikud“ teabe esitamise kohustused, mis kehtivad ainult Amazonile.

- 2 „Eranditult kõigile“ kehtiva teabe esitamise kohustuse eesmärk on suurendada järelevalvet kõnealusel turul, kuna seal puudub läbipaistvus. Konkreetselt on need kohustused kehtestatud kõikidele ettevõtjatele, kellel on luba osutada postipakiteenuseid üldsusele, kellel on postiteenuste osutamiseks vähemalt 50 töötajat, kes on postiteenuseid osutanud vähemalt kolm aastat järjest ja kelle aastakäive, mis on seotud postiteenuste osutamisega, nagu see on määratletud seadusandliku dekreeidi nr 261/1999 artikli 1 lõike 2 punktis a, ületab 10 miljonit eurot.

Need eranditult kõigile kehtivad teabe esitamise kohustused hõlmavad järgmist: teave üldsusele pakutavate teenuste majandustingimuste kohta; võrdlusaluseks olevad majandustingimused (keskmised hinnad) teatavate äriklientide rühmade puhul, mis on kindlaks määratud aastakäibe alusel; kehtivad lepingud, mis reguleerivad ärisuhteid nende sektoris tegutsevate ettevõtjatega, kellega on sõlmitud otseleping ja kes aitavad kaasa postiteenuse osutamisele; deklaratsioon töötingimuste austamise kohta kõigi teenuse osutamisega seotud isikute suhtes ja võrkorganisatsiooni mis tahes tasandil; eri kategooriatesse kuuluvate töötajate suhtes kasutatavad tüüplepingud igal organisatsiooni tasandil.

- 3 Seevastu „erandlikud“ teabe esitamise kohustused on need, mille AGCOM otsustas kehtestada ainult Amazonile, sest postipakkide kättetoimetamise teenuste turu analüüsist ilmsesid kriitilised asjaolud.

Eelkõige peab Amazon lisaks eespool loetletud teabele edastama AGCOMile järgmised andmed: keskmine hind, mida küsitakse Amazoni logistikaprogrammis (nn FBA) osalevatelt jaemüüjatelt (edaspidi „jaemüüjad“) kohaletoiemtamise teenuse eest; keskmine ühikuhind, mida makstakse nn Delivery Service Providers'itele („DSP“) kohaletoiemtamise teenuse eest; keskmine ühikuhind, mida makstakse teistele kohaletoiemtamise teenuse osutajatele kohaletoiemtamise teenuse eest.

- 4 AGCOMi otsus nr 94/22/CONS vaidlustati nelja eraldi kaebusega, mille esitasid TAR Laziole (Lazio maakonna halduskohus, Itaalia) Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (A.I.C.A.I.), DHL Express Italy, TNT Global Express, Fedex Express Italy, United Parcel Service Italia, BRT ja Federazione Italiana Trasportatori (FEDIT) (edaspidi ühiselt „muud ettevõtjad peale Amazoni“) ning Amazon Italia Transport, Amazon Italia Logistica ja Amazon EU (edaspidi ühiselt „Amazon“).
- 5 TAR Lazio (Lazio maakonna halduskohus, Itaalia) rahuldab nelja eraldi kohtuotsusega neli kaebust, tühistades AGCOMi otsuse nr 94/22/CONS. Nende

kaebuste rahuldamise põhjused olid siiski erinevad. Kolmes menetluses, mille olid algatanud teised ettevõtjad peale Amazoni, leidis kohus esiteks, et AGCOMi otsuse vastuvõtmisel ei ole viidud läbi nõuetekohast eelnevat uurimist. Eelkõige on AGCOM väidetavalt kehtestanud teabe esitamise kohustusi B2B (business-to-business; ettevõtjatevaheline tasand) sektorites, kus uurimine ei näidanud mingeid probleeme, mis oleksid õigustanud regulatiivset sekkumist. Seevastu ei olnud Amazoni kaebuse rahuldamise põhjuseks mitte eelneva uurimise puudulikkus, kuna probleemid olid tegelikult tekkinud B2C (business-to-consumer; ettevõtjalt tarbijale tasand) sektoris, vaid pigem „kindla“ õigusliku aluse väidetav puudumine.

- 6 AGCOM vaidlustas neljas eraldi apellatsioonkaebuses TAR Lazio (Lazio maakonna halduskohus, Itaalia) eespool nimetatud tühistamisotsused eelotsusetaotluse esitanud kohtus (Consiglio di Stato).

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 7 AGCOM kritiseerib kaebuses TAR Lazio (Lazio maakonna halduskohus, Itaalia) kohtuotsuse peale asjas, kus vastustajaks oli Amazon, kohtuotsuse seda osas, milles leitakse ühelt poolt, et AGCOMil ei ole volitusi kehtestada Amazonile regulatiivseid kohustusi (ei eranditult kõigile ega erandlikult kohaldatavaid) ja teiselt poolt, et otsus nr 94/22/CONS ei viidanud piisavalt selgelt õiguslikule alusele, millel põhines otsus kehtestada eespool nimetatud teabe esitamise kohustus.
- 8 Viidates määrusele (EL) 2018/644, väidab AGCOM esiteks, et see määrus ei kehti üksnes postipakkide piiriülese kohaletoimetamise teenuste osutajate suhtes, vaid postipakkide kohaletoimetamise teenuste osutajate suhtes üldiselt, sh Amazon, arvestades, et see ettevõtja kasutab kolmandate isikute poolt müüdüd kaupade kohaletoimetamiseks rahvusvahelisi veovõrgustikke ja et Amazoni kontserni kuuluvad ettevõtjad kvalifitseeruvad postiteenuste osutajateks. Teiseks ei kohaldata eespool nimetatud määrust mitte ainult traditsiooniliste ärimudelite suhtes, vaid see laieneb alternatiivsetele ärimudelitele, sealhulgas e-kaubanduse platvormidele. Kolmandaks – asjaolu, et Amazon ei tegele postipakkide piiriülese kohaletoimetamisega, ei välista määruse kohaldamist tema suhtes, sest kui määruses oleks soovitud viidata konkreetselt (ainult) piiriülestele tarnijatele, siis oleks seda selgesõnaliselt tehtud (nagu artiklis 5 piiriüleste tariifide kohta, samas kui artikkel 4 „Teabe edastamine“ on suunatud valimatult kõigile postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajatele). Neljandaks välistas TAR Lazio (Lazio maakonna halduskohus, Itaalia) vääralt selle, et viidatud määrus võib olla kehtiv õiguslik alus AGCOMi regulatiivsete volituste teostamiseks Amazoni suhtes, arvestades, et tegemist on ettevõtjaga, kes ei ole piiriülene ettevõtja. Lõpuks on AGCOMil õigus kehtestada regulatiivse järelevalve eeskirju nii direktiivi 97/67/EÜ ja seadusandliku dekreediga nr 261/1999 kui ka määruse (EL) 2018/644 alusel, mille artikli 4 lõikes 5 sätestatakse selgesõnaliselt,

et riiklikud reguleerivad asutused võivad kehtestada täiendavaid teabe esitamise kohustusi.

- 9 Direktiiviga 97/67/EÜ seoses väidab AGCOM, et TAR Lazio (Lazio maakonna halduskohus, Itaalia) tõlgendas kõnealust direktiivi valesti, leides, et see oli mõeldud „konkreetsete piiriüleste probleemide“ lahendamiseks. Direktiivi 97/67/EÜ eesmärk ja kohaldamisala on siiski palju laiem, sest selle eesmärk on parandada Euroopas kirjade ja postipakkide kättetoimetamiseks pakutavaid postiteenuseid ning ühtlustada Euroopa kodanike õigusi nii riigisiseste kui ka piiriüleste postiteenuste osas. Seega on AGCOMil õigus sel viisil määratud ülesannete täitmise eesmärgil võtta vastu regulatiivseid meetmeid muu hulgas konkurentsi edendamiseks ja postiteenuste kasutajate kaitseks. Samuti ei ole mingit konkreetset kohustust näidata selgesõnaliselt ja vastuvõetud õigusakti tühistamise ähvardusel volituste kasutamise õiguslikku alust.
- 10 Seoses otsuse nr 94/22/CONS alusel saadud reguleerimisvolitustega väidab AGCOM, et ta tegutses õiguspäraselt volituste piires, mis on talle antud direktiivi 97/67/EÜ ja riigisiseste rakendusaktidega (seadusandlik dekreet nr 261/99). Talle kui riiklikule reguleerivale asutusele antud teabe kogumise pädevust teostati nende õigusnormide ning määruse nr 2018/644 alusel, milles seda pädevust hiljem üksikasjalikumalt kinnitati.
- 11 AGCOMile riigisiseste rakendusaktidega pandud ülesandeid, nagu „konkurentsi toetamine“ (seadusandliku dekreeedi nr 261/1999 artikli 2 lõike 4 punkt d), „postiturgude analüüs ja järelevalve, eelkõige teenuste hindade osas“ (seadusandliku dekreeedi nr 261/1999 artikli 2 lõike 4 punkt g) ja üldisemalt „postiturgude reguleerimine“ (seadusandliku dekreeedi nr 261/1999 artikli 2 lõike 4 punkt a), ei saa täita ilma turge korralikult ja täielikult tundmata.
- 12 Samuti on direktiivi 2008/6/EÜ põhjenduses 51 sätestatud, et „oma ülesannete tulemuslikuks täitmiseks on siseriiklikel reguleerivatel asutustel vaja koguda andmeid turul tegutsejatel“.
- 13 Käesoleval juhul väidab AGCOM, et ta on viinud läbi postipakkide kättetoimetamise teenuste turu analüüsi, mis näitas, et postipakkide kättetoimetamise teenuste osutamise tingimused ei ole riiklikul tasandil läbipaistvad, samuti puudub läbipaistvus võrgustiku struktuuris ning ei austata postiteenuse eri etappides töötavate töötajate töötingimusi.
- 14 Arvestades neid äärmiselt tähtsaid asjaolusid ja ka postipakkide kättetoimetamise teenuste turu arengut (B2C turu kasv ja selle edasised arenguväljavaated, platvormide roll, väga suur hulk kaasatud ettevõtjaid, äri- ja töökorralduse vormid, mis ei sobi sektoris tavapäraselt rakendatavatesse mustritesse), leidis AGCOM, et „postipakkide kättetoimetamise teenuste turu tõhusamaks kontrollimiseks on vaja suurendada regulatiivset järelevalvet, mis võimaldaks regulatiivset sekkumist konkurentsi edendamiseks ja konkurentsi moonutavate olukordade vältimiseks“.

- 15 Vaidlustatud otsus on seega põhjendatud, kuna selle eesmärk on edendada konkurentsi: kehtestatud teabe esitamise kohustuste eesmärk on tegelikult parandada konkurentsivõimet läbipaistvuse suurendamise teel tarbijate ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate huvides.
- 16 Seejärel märgib AGCOM, et TAR Lazio (Lazio maakonna halduskohus, Itaalia) poolt Amazoni puudutavas kohtuasjas tehtud otsuses on viga osas, milles leitakse, et teabe esitamise lisakohustused peaksid igal juhul teenima piiriülese kättetoimetamise teenuse parandamise eesmärki kooskõlas määruse 2018/644 sätetega.
- 17 AGCOM väidab, et otsuses sätestatud teabe esitamise kohustuste kehtestamise tingisid riiklikul turul tuvastatud kriitilised asjaolud ja nendega seotud konkreetset eesmärgid (tuleb jälgida pidevalt ja õigeaegselt kogu postipakkide kättetoimetamise turu sisemist dünaamikat ja eelkõige tegureid, mis mõjutavad kõige enam ettevõtjate konkurentsivõimet, nagu näiteks hinnad ja töötingimused). Järelikult on ekslik, ebaloogiline ja põhjendamatu TAR Lazio (Lazio maakonna halduskohus, Itaalia) seisukoht, et otsuses nr 94/22/CONS ette nähtud reguleerimisvolituste õiguslik alus on ainuüksi määrus 2018/644 ja et selles otsuses sätestatud regulatiivmeetmete „vajalikkuse“ saab kindlaks teha üksnes kõnealuse määruse ja selles sätestatud eesmärkide alusel.
- 18 AGCOM leiab samuti, et vaidlustatud kohtuotsus on väär osas, milles välistatakse, et käesoleval juhul saab kõnealuste teabe esitamise kohustuste kehtestamist põhjendada nn kaudsete volituste teooriaga. Ta arvab, et kuigi seaduslikkuse põhimõtte range kohaldamine nõuab üldiselt, et esmased õigusaktid annaksid sõltumatutele asutustele selgesõnaliselt reguleerimisvolitused, on ka tõsi, et nende volituste aluseks võivad kaudselt olla õigusnormid, millega määratletakse nende asutuste ülesanded ja eesmärgid.
- 19 Muude ettevõtjate kui Amazoni poolt esimeses astmes algatatud menetlustes tehtud kohtuotsustes ei seadnud TAR Lazio (Lazio maakonna halduskohus, Itaalia) kahtluse alla AGCOMi õigust kehtestada postiettevõtjatele üldisi teabe esitamise kohustusi, kuid lisaks eelneva uurimise puudumise tuvastamisele ei nõustunud ta otsuse nr 94/22/CONS artiklis 1 sätestatud üldiste teabe esitamise kohustuste vajalikkuse ja proportsionaalsusega.
- 20 Ent kolmes apellatsioonkaebuses eespool viidatud kohtuotsuse peale esitas AGCOM siiski väite otsuse nr 94/22/CONS vastuvõtmise volituste õigusliku aluse kohta. Sellega seoses väidab ta, et TAR Lazio (Lazio maakonna halduskohus, Itaalia) lähtus ekslikust eeldusest, et see õiguslik alus on üksnes määrus (EL) 2018/644, hinnates seadusandliku sekkumise alust ning kehtestatud teabe esitamise kohustuse vajalikkust ja proportsionaalsust nii, et ta võttis ainsa võrdluskriteeriumina aluseks nimetatud määruse, mitte aga ka direktiivi 1997/67/EÜ (eelkõige direktiiviga 2008/6/EÜ sätestatud artikli 22) ega ka riigisiseseid rakendusakte (seadusandlik dekreet nr 261/99) ega direktiivi 2008/6/EÜ põhjendust 51.

Eelotsusetaotluse põhjenduse kokkuvõte

- 21 Eelotsusetaotluse esitanud kohus kahtleb esiteks selles, kas AGCOMil üldse on ja kui on, siis millise ulatusega õigus kehtestada niisuguseid teabe esitamise kohustusi, nagu need, mida käsitletakse käesolevas põhikohtuasjas, eelkõige sellistele mitte-piiriülese kättetoimetamise teenuste osutajatele nagu Amazon.
- 22 Need kahtlused tulenevad asjaolust, et AGCOM väidab eespool viidatud apellatsioonimenetluses esitatud seisukohtades, et tema volitused tulenevad (ka) direktiivi 97/67/EÜ ja määruse (EL) 2018/644 teatavatest põhjendustest ning eelkõige direktiivi 2008/6/EÜ põhjendusest 51. Preambuli põhjendustele tuginemine võib viidata sellele, et raske on olnud tuvastada konkreetset ja selget õigusnormi, mida teostatavate volituste alusena käsitleda. Viidatud õigusaktid võivad selles osas tunduda ebamäärased ja ebatäpsed.
- 23 Selles suhtes ei too asjas selgust ka teised AGCOMi otsused, milles on käsitletud otsuse nr 94/22/CONS vastuvõtmiseni viinud keerukat menetlust. Nimelt nähtub neist otsustest mõnes, et AGCOM lausa välistas sõnaselgelt, et teabe esitamise kohustuse kehtestamise õigus tuleneks määrusest (EL) 2018/644, samas kui käesolevas kohtuasjas väidab ta vastupidist.
- 24 Veel üks küsimus, milles eelotsusetaotluse esitanud kohus kahtleb, puudutab direktiivi 97/67/EÜ artiklit 9. See artikkel näeb ette, et „teenuste suhtes, mis ei kuulu [...] universaalteenuse kohaldamisalasse, võivad liikmesriigid kasutusele võtta üldload sel määral, mis on vajalik, et tagada oluliste nõuete täitmine“.
- 25 Olulised nõuded on määratletud direktiivi artikli 2 esimese lõigu punktis 19, mis on sõnastatud järgmiselt: „olulised nõuded – mittemajanduslikud üldpõhjused, mille tõttu liikmesriik võib olla sunnitud kehtestama postiteenuste osutamise tingimused. Kõnealusteks põhjusteks on kirjavahetuse konfidentsiaalsus, võrgu turvalisus ohtlike kaupade veol, õigus- ja haldusnormide ja/või tööturu osapoolte vahelise kollektiivlepinguga ühenduse ja siseriikliku õigusega kooskõlas kehtestatud töötingimuste ja sotsiaalkindlustusskeemide järgimine ning vajaduse korral andmekaitse, keskkonnakaitse ja regionaalplaneerimine. Andmekaitse võib hõlmata isikuandmete kaitset, edastatud või salvestatud teabe konfidentsiaalsust ja eraelu puutumatus kaitset“.
- 26 Kui Amazoni puhul seisneb kahtlus selles, kas AGCOM-l on üldse sekkumiseks õiguslik alus, siis teiste ettevõtjate puhul, kes on ülejäänud kaebused esitanud pooled, on kahtlus pigem selles, kui kaugele võib AGCOM minna teabe esitamise kohustuse kehtestamisel. Põhimõtteliselt on vaja selgitada, kas AGCOMi kehtestatud nõudeid saab põhjendada mõne direktiivi 97/67/EÜ artikli 2 lõikes 19 loetletud olulise nõudega ja kas need on proportsionaalsed – st kas need on taotletavate eesmärkide saavutamiseks sobivad, ning kas neid eesmärke ei ole võimalik saavutada piiratumate meetmetega.
- 27 Sellega seoses tasub meenutada, et seadusandliku dekreeidi nr 261/1999 artiklis 14*bis*, millega võetakse üle direktiivi 97/67/EÜ artikkel 22a, on sätestatud

tüüpilised teabe esitamise kohustused, mida saab kasutada individuaalselt ja mis peavad igal juhul järgima proportsionaalsuse põhimõtet. AGCOM võib talle pandud ülesannete tõhusaks täitmiseks koguda ettevõtjalt teavet, pöördudes iga ettevõtja poole, kelle tegevust peetakse Euroopa ja riikliku seadusandja poolt konkreetselt määratud ülesannete täitmiseks huvipakkuvaks, ning asjakohaste põhjenduste ja täpsete nõuete alusel.

- 28 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates ei ole selge, kas äsja viidatud õigusnormid võimaldavad kehtestada ka üldisi teabe esitamise kohustusi või kas need võivad olla selliste volituste kasutamise õiguslikuks aluseks.

TÖÖDOKUMENT